

Sygn. akt II Cz 154/14

POSTANOWIENIE

K., dnia 31 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Henryk Haak

Sędziowie: S.S.O. Paweł Szwedowski

S.S.O. Marian Raszewski – spr.

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2014 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi dłużnika H. R.

na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ostrowie Wielkopolskim M. G.w sprawie o sygn. akt Km (...)polegającej na zajęciu wierzytelności

w przedmiocie zażalenia H. R.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w K.

z dnia 10 stycznia 2014 r., sygn. akt I Co 1948/13

postanawia:

oddalić zażalenie

Sygn. akt II Cz 154/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 stycznia 2014 r., Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w K.odrzucił skargę H. R.na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ostrowie Wielkopolskim M. G.w sprawie o sygn. akt Km(...), polegającej na zajęciu wierzytelności, z uwagi na nie uzupełnienie w wyznaczonym terminie braków formalnych tej skargi.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniósł dłużnik zaskarżając je w całości. W uzasadnieniu skarżący wskazał, iż w piśmie procesowym stanowiącym odpowiedź na wezwanie Sądu uzupełnił braki formalne skargi na czynność komornika. Skarżący podniósł przy tym, iż Sąd Rejonowy bezpodstawnie podzielił jego skargę na czynności komornika dokonane w sprawie prowadzonej pod sygn. Km (...) na kilka niezależnie rozpoznawanych spraw. Zdaniem dłużnika nie ma również podstaw prawnych do żądania wniesienia osobnej opłaty od każdej zaskarżonej czynności komornika sądowego, skoro zaskarżone one zostały w jednej skardze na czynności komornika. Skarżący podniósł również, iż wniósł opłatę stałą w kwocie 100 zł, jednak opłata ta niesłusznie została zaliczona na poczet skargi zarejestrowanej przez Sąd Rejonowy pod sygn. akt I Co 1891/13. Z tych przyczyn skarga na czynność komornika nie powinna zostać odrzucona.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Analizując materiał zebrany w aktach niniejszej sprawy oraz zarzuty skarżącego wskazać należy, iż skarga na czynność komornika, jak każde pismo wszczynające sprawę, musi spełniać wymagania formalne, które umożliwiają nadanie sprawie dalszego biegu.

Podkreślenia wymaga, iż z treści art. 767 § 1 k.p.c. wynika jedynie, iż skarga przysługuje na czynności podjęte przez komornika w toku postępowania egzekucyjnego. W ocenie Sądu Okręgowego ani z brzmienia tego przepisu ani również art. 25 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 z późn. zm.) nie sposób wywnioskować, iż opłata od skargi jest stała i wynosi 100 zł bez względu na to ilu czynności komorniczych dotyczy. Zważyć trzeba, że w treści art. 767 § 3 k.p.c. wskazano, iż skarga na czynność komornika powinna czynić zadość wymaganiom pisma procesowego oraz określać zaskarżoną czynność komornika lub czynność której zaniechano. W doktrynie i judykaturze również prezentowane jest stanowisko, iż wskazanie w jednym piśmie procesowym kilku czynności komornika podlega opłacie stałej stanowiącej sumę opłat należnych za skargę na poszczególne czynności (por. Z. Woźniak w: Wybrane zagadnienia egzekucji sądowej J. Gołaczyński (red.) Oficyna 2008 r., s. 34-35, M. Brulińska Komentarz do art. 767 Kodeksu postępowania cywilnego publ. LEX, A. Zieliński Komentarz do art. 25 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, publ. Legalis, wyrok SN z dnia 29 stycznia 2002 r., sygn. akt IV CKN 590/00, publ. LEX nr 53148, postanowienie SN z dnia 6 lutego 1998 r., sygn. akt I CKN 728/97, publ. OSNC 1998, nr 9, poz. 148).

Skoro bowiem samodzielność skargi na czynność komornika wyznacza jedna konkretna zaskarżona czynność, tym samym każda czynność, jeżeli jest zaskarżona, kreuje samodzielność roszczenia. W ocenie Sądu Okręgowego decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia przedstawionego zagadnienia ma fakt, że każda z czynności komornika podjęta zostaje z innych przyczyn. Rola Sądu w tym postępowaniu sprowadza się do badania każdej, konkretnie wskazanej, czynności komornika w kontekście zachowania jej wymogów formalnych. Skarżący wydaje się nie zauważać, że kognicja Sądu w postępowaniu ze skargi na czynność komornika nie sprowadza się do badania całokształtu czynności podjętych w toku postępowania egzekucyjnego, a jedynie do zbadania zachowania wymogów formalnych wobec konkretnie wskazanej czynności a w dalszej kolejności oceny czy zarzuty skargi zasługują na uwzględnienie.

W przypadku kwestionowania kilku czynności w jednym piśmie procesowym nazwanym skargą na czynności komornika dochodzi zatem do kumulacji kilku żądań w jednym piśmie procesowym (art. 191 k.p.c.). W konsekwencji, zgodnie z art. 21 k.p.c., w razie kumulacji żądań zlicza się wartość kilku roszczeń. Należną opłatę od tak skonstruowanej skargi wyznacza suma opłat należnych za skargę na poszczególne czynności.

Mając na uwadze powyższe okoliczności nie sposób zgodzić się z twierdzeniami skarżącego, że uzupełnił on w wyznaczonym terminie braki skargi na czynność komornika, albowiem potwierdzenie tej okoliczności nie znajduje potwierdzenia w aktach niniejszej sprawy.

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.